

сосъ кои можѣхъ да са опознаемъ, за

Земли; и отъ габбовъ срамъ, заради че они нематъ Господство, не са' чело-вѣцы, но говада; и отрекѣватса, като Апостолаъ Петаръ отъ Христа, отъ такова почитено славянско има, кое го почитатъ сичкии благоразумны чело-вѣцы просвѣщенныхъ Державъ; и кои хвалятъ Болгаре (*и да има во всакомъ народѣ лоши чело-вѣцы), че са' правы, почитены и трудолюбивы; и заради че нема нищо въ Мирѣ постоянно и вѣчно предъ Божій сѣдъ, мыслятъ, че и тии можатъ да загубатъ свои Господства! Или сме нии полоши отъ Еврее и Цыгане? Или и они не са' имали нѣкога свои Господства?

Такива габповы Болгаре крѣятъ свое родное има! Сѣдатъ во високи къщи, сосъ драгоцѣны къщовны работы, въ хѣбавы дрехи, на добры кони, въ лоскавы, каалски (кочии), сосъ много работницы и проч. Праватъ и помагатъ на Церкви, Оучилища и Болници тамъ, дѣто има много, направены и одарены отъ народны Владетели и отъ други лица, и кои иматъ отъ нихъ богаты приходе и приносе. А първаа своя майка, коа е' отхранила ихъный родъ пре-